

Raadet — i den nærmeste Fremtid ville vi saaledes forhaabentlig ogsaa faa vedtaget Lovforslaget om Ulykkesforsikring for samtlige Landbrugsarbejdere. Men Følgen af alle de Løve, der komme paa dette Omraade, bliver selvfølgelig, at hele Gerningen for Arbejderforsikrings-Raadet betydelig udvides, og det vil altsaa efterhaanden faa Brug for flere Kræfter end dem, der er Tale om i dette Lovforslag. Der vil foruden den fast ansatte Kontorchef og den fast ansatte Fuldmægtig efterhaanden blive Medhjælpere, som ville faa Anledning til — i alt Fald nu og da — at vise deres Brugbarhed i Arbejdet og saa senere komme paa Tale, naar der maatte blive en ledig Plads efter de Rammer, Lovforslaget her angiver. Det er af megen Vigtighed, at de Kræfter, der saaledes knyttes til Arbejderforsikrings-Raadet, have en under Hensyn til lignende Stilling sikker og god Stilling, da det, navnlig ogsaa under Hensyn til hele den Konsulentvirksomhed, som Arbejderforsikrings-Raadet har overfor Indenrigsministeriet med Hensyn til en Udvidelse af Ulykkesforsikringslovgivningen, er magtpaaliggende, at disse Kræfter virkelig føle sig betryggede ved Stillingen, virkelig føle den som en Livsgerning, de kunne bygge paa.

Af det andet Ændringsforslag har kun Slutningen nogen reel Betydning, og da kun for Kontorchefens Vedkommende, idet det allerede i de Bemærkninger, hvormed jeg ledsagede Lovforslaget, er fremhævet, hvorledes jeg havde tænkt mig at gaa frem under Forudsætning af, at den nuværende Fuldmægtig fik indenrigsministeriel Udnævnelse.

Den Ændring, der her er foreslaet, forekommer mig ikke saa lidt urimelig. Det kan jo ikke være de Herrers Mening, at de i dette ganske specielle Tilfælde ville have saadanne Regler fastslaaede. Her er jo nemlig Tale om en ung Mand, der bliver Kontorchef i en meget ung Alder i Forhold til den Alder, i hvilken Kontorchefsstilling ellers opnaas, og desuden er der Tale om en Løn, der er større end den, der endnu i Øjeblikket gives Kontorchefer i Ministerierne. Men foruden, at denne unge Mand nu opnaar en saadan Stilling, som er velfortjent, men dog ogsaa en efter Forholdene særdeles

god Stilling, mene de ærede Medlemmer nu, at man ogsaa skulde give ham en langt mere begunstiget Stilling med Hensyn til Pensionsberegning, end ligestillede have i lignende Embeder. Det kan naturligvis som sagt ikke være de Herrers Mening, at dette skulde fastslaaes i dette ganske specielle Tilfælde, hvor vedkommende altsaa oven i Købet har den Fordel at faa en saadan Stilling i en ganske ung Alder. Det maa jo være en Antydning af, hvorledes de ærede Medlemmer i det hele tænke sig, at lignende Forhold i Fremtiden skulle ordnes. Men det vilde da unægtelig blive et betydeligt Plus i de Udgifter til Embedslønning, man hidtil har tænkt sig, og for saa vidt bliver Ændringsforslaget af meget omfattende Rækkevidde. I det hele tror jeg, at det i sine uomtvistelige Følger vil lede baade til urimelige Bekostninger og til Forhold, som — naar det nærmere undersøgtes overalt ved de Embeder, hvor der kunde blive Tale om, at det vilde faa Konsekvenser — i det hele vilde blive uoverkommelige. Jeg kan saaledes — ikke blot af væsentlige formelle Grunde, men ogsaa, og navnlig hvad det sidste Ændringsforslag angaar, af Realitetsgrunde — ikke tiltræde de Ændringsforslag, som de ærede Medlemmer have opstillet, men maa meget anbefale det høje Ting at stemme imod dem.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister nu fremsatte. Jeg tror, ligesom han, at den Frygt, som Ordføreren for Mindretallet syntes at nære for, at Arbejderforsikringsraadet skal blive for bureaukratisk, ikke i nogen Henseende er begrundet. Jeg tror, at Raadet under sin Virksomhed har vist, at det arbejder saa human, at man ikke behøver at nære en saadan Frygt.

Da jeg, som sagt, ganske kan slutte mig til, hvad den højtærede Minister har sagt, skal jeg ud over denne ganske korte Bemærkning kun tilføje, at da det ærede Mindretals Ændringsforslag jo ikke i den nærmeste Tid og maaske ikke i vor Levetid har nogen reel Betydning, idet nemlig de to Mænd, som det er Meningen at ansætte, ere unge Mænd, og der altsaa forhaabentlig vil gaa meget lang Tid, inden